

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejderboliger på landet.

Fremsat den 11. april 1975 af *landbrugsministeren*.

§ 1.

I lov om arbejderboliger på landet, jfr. lovbekendtgørelse nr. 238 af 27. maj 1971 som ændret ved lov nr. 311 af 19. juni 1974 § 1, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, ændres „husmandsbrugskommissionerne, jfr. lov nr. 339 af 9. juni 1948“ til: „jordbrugskommissionerne, jfr. lovbekendtgørelse nr. 396 af 23. juli 1974“, i § 21, stk. 2, litra c, i § 22, stk. 4, i § 48, stk. 1, nr. 2, i § 58, stk. 1, nr. 2, og i § 64, stk. 3, ændres „husmandsbrugskommission“ til: „jordbrugskommission“, og i § 21, stk. 2, litra d, ændres „husmandsbrugskommissionens“ til: „jordbrugskommissionens“.

2. I § 1, stk. 2, ændres „Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund“ til: „Specialarbejderforbundet i Danmark“.

3. *Kapitel II* ophæves.

4. I § 11, stk. 2, 2. pkt., ændres „statshusmandslovens § 25 b, stk. 1“ til: „bekendtgørelse nr. 547 af 15. oktober 1973 om statshusmandsbrug m. m. og jordrente § 20, stk. 1“, og i § 11, stk. 3, 2. pkt., ændres „statshusmandslovens § 25 c-e“ til: „bekendtgørelse nr. 547 af 15. oktober 1973 §§ 21-23“.

5. § 11 a affattes således:

„§ 11 a. Der kan af jordfonden ydes lån til hel eller delvis berigtigelse af aflønningssummen, såfremt ejeren opfylder de i § 22, stk. 1, 2. pkt., nr. 1, 4 og 5, fastsatte betingelser for overtagelse af statslån i forbindelse med ejerskifte.

Landbrugsmin., j. nr. 440¹⁸.

Stk. 2. Når særlige forhold taler derfor, kan lån ydes, selv om ejeren ikke opfylder betingelserne i stk. 1.“

6. § 19 a, stk. 1 og 2, affattes således:

„Ejeren kan kræve, at noteringen i matrikel og tingbog slettes, og at ejendommen frigøres for rådighedsindskrænkningerne efter denne lov på betingelse af, at

- de i ejendommen indestående statslån indfries,
- ejeren til statskassen indbetaler et beløb beregnet som forskellen mellem de rentebeløb, som er betalt efter ejendommens oprettelse, og de, der skulle være betalt, såfremt lånene var blevet forrentet fuldt ud, med tillæg af rentes rente af forskelsbeløbene, beregnet på grundlag af den i pantebrevet fastsatte rentefod,
- ejeren til statskassen indbetaler et beløb, hvis størrelse beregnes efter regler, der fastsættes af landbrugsministeren.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan kræve forrentning af de i stk. 1, litra b og c, nævnte beløb.“

7. I § 19 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

„*Stk. 3.* Hvor ejerens indkomst- og formueforhold begrunder det, kan landbrugsministeren yde lån til hel eller delvis betaling af de i stk. 1, litra a-c, nævnte beløb. Lånet skal sikres ved pantebrev til statskassen med 1. prioritets panteret i ejendommen. Lånet står tilbage for almindelig og særlig realkredit og for sparekasselån, ydet alene mod pant i ejendommen, for så vidt lånet er sikret inden for pantets ejendomsværdi. Land-

brugsministeren fastsætter regler om lånets forrentning, afdrag og løbetid. Lånet forfalder ved ejerskifte. Overgår ejendommen til ægtefællen i tilfælde af død, separation eller skilsmisse, kan det dog tillades ægtefællen at overtage lånet.

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

8. § 20, 2. pkt., ophæves.

9. § 22, stk. 1, affattes således:

„Ved ejerskifte forfalder de i ejendommen indestående lån til indfrielse. Landbrugsministeren kan efter indstilling af statens jordlovsudvalg tillade den nye ejer helt eller delvis at overtage lånene, eventuelt med ændring af lånerenten, rentepigten og afdragsvilkårene, såfremt den pågældende

- 1) har dansk, finsk, islandsk, norsk eller svensk indfødsret eller er statsborger i en af De europæiske Fællesskabers medlemsstater,
- 2) er myndig,
- 3) ikke er over 55 år,
- 4) ikke ved egne midler vil kunne komme i besiddelse af en bolig af den i denne lov omhandlede art, og
- 5) er beskæftiget ved normalt forefaldende arbejde på landet — hvorved forstås, at den pågældende gennem længere tid har haft og stadig søger sit udkomme helt eller fortrinsvis ved sædvanligt lønarbejde ved jordbrug eller ved hermed økonomisk ligestillet lønarbejde ved andre arbejdssteder beliggende uden for bymæssig bebyggelse.

Når ejendommen overgår til den hidtidige ejers livsarving, svigerbarn eller efterlevende ægtefælle samt i øvrigt, når omstændighederne taler derfor, kan der bortses fra betingelserne i 2. pkt., nr. 2 og 3. Det kan endvidere, når ganske særlige forhold taler derfor, undtagelsesvis tillades en ny ejer, som ikke opfylder de i 2. pkt., nr. 4 og 5, stillede betingelser, helt eller delvis at overtage indestående statslån, dog kun på væsentlig skærpede rentevilkår. Foranstående bestemmelser kommer ikke til anvendelse på de lån, der er ydet i medfør af § 19 a, stk. 3“.

10. § 22, stk. 2, 3. og 4. pkt., ophæves og i stedet indsættes som 3. pkt.:

„Efterbetalingskravet skal ved pantebrevet sikres pant i ejendommen.“

11. I § 22, stk. 5, ændres „§ 19 a, stk. 1“ til: „§ 19 a, stk. 1, litra b.“

12. § 22, stk. 6, ophæves.

13. I § 22 a, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter „ægtefælle“: „ligesom landbrugsministeren kan bemyndige statens jordlovsudvalg til at tillade den anden ægtefælle at overtage lånene på uændrede vilkår.“

14. I § 22 a, stk. 2, 2. pkt., ændres „§ 22, stk. 2, 3. og 4. punktum“ til: „§ 22, stk. 2, 3. pkt.“.

15. *Overskriften til kapitel IV* affattes således:

„Bestemmelser vedrørende arbejderboliger, der er oprettet for arbejderens regning i henhold til den efter 1. april 1971 gældende lov om arbejderboliger på landet.“

16. *Overskrifterne til afsnit A, B og C i kapitel IV* samt §§ 34-41 ophæves.

I stedet indsættes:

„§ 41. For de boligdriftslån, hvorom der er givet tilsagn med hjemmel i lov nr. 211 af 19. maj 1971, gælder, at de fremdeles ydes og tilbagebetales i overensstemmelse med de bestemmelser, som blev fastsat i tilsagnet. Sker der væsentlig ændring af ydelsen af de prioritetslån, der ligger til grund for boligdriftslånet, kan landbrugsministeren dog ændre det halvårslige boligdriftslån i overensstemmelse hermed.“

17. I § 43 ændres „jfr. § 2, stk. 1, nr. 5“ til: „jfr. § 22, stk. 1, 2. pkt., nr. 5“.

18. § 46 affattes således:

„§ 46. Ejeren kan kræve, at noteringen i matrikel og tingbog slettes, og at ejendommen frigøres for rådighedsindskrænkningerne efter denne lov på betingelse af, at

- a) statsgarantien for lån i ejendommen bortfalder,
- b) fremtidig ydelse af boligdriftslån bortfalder,

- c) ejeren tilbagebetaler ydede boligdriftslån,
 d) ejeren indbetaler et beløb svarende til statens rentetab på de ydede boligdriftslån, beregnet som 6½ pct. p. a. rente og rentes rente af de ydede lån fra udbetalingen at regne, og
 e) ejeren indbetaler et af landbrugsministeren fastsat beløb til dækning af statens omkostninger ved boligens oprettelse.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan kræve forrentning af de i stk. 1, litra c-e, nævnte beløb.“

19. I § 49, stk. 1, 2. pkt., og i stk. 2 ændres „§ 2, stk. 1, nr. 1-5“ til: „§ 22, stk. 1, 2. pkt., nr. 1-5.“

20. *Overskriften til kapitel V* affattes således:

„Bestemmelser vedrørende arbejderboliger, der er oprettet for landmandens regning i hen-

hold til den efter 1. april 1971 gældende lov om arbejderboliger på landet.“

21. *Overskrifterne til afsnit A, B og C i kapitel V* samt §§ 52-55 ophæves.

I stedet indsættes:

„§ 55. Bestemmelsen i § 41 gælder også for boligdriftslån i de i dette kapitel omhandlede boliger.“

22. I § 62, stk. 1, 1. pkt., ændres „§ 2, stk. 1, nr. 5“ til: „§ 22, stk. 1, 2. pkt., nr. 5.“

§ 2.

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Andragender om garanti og boligdriftslån, som er indgivet til kommunalbestyrelsen inden 1. august 1974, færdigbehandles efter de før lovens ikrafttræden gældende regler.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Der har siden 1938 været lovhjemmel til at yde statsstøtte til opførelse af arbejderboliger på landet.

Denne støtte blev indtil 1. april 1971 ydet i form af statslån. Der er efter de til 1. april 1971 gældende regler oprettet ca. 17.000 arbejderboliger med statslån. Ca. 1.000 af disse boliger er senere frigjort for notering som arbejderbolig og for rådighedsindskrænkninger.

Ved lov nr. 211 af 19. maj 1971 blev bestemmelserne i lov nr. 449 af 23. september 1947 om opførelse af arbejderboliger på landet, jfr. lovbekendtgørelse nr. 118 af 10. april 1967, ændret således, at der i stedet for den dagældende låneordning blev indført en ordning, hvorefter opførelse af arbejderboliger finansieres ved optagelse af lån på det almindelige lånemarked, og hvorefter der kan ydes statsstøtte, dels i form af garanti for sekundære prioritetslån, dels i form af rentefrie halvårslige driftslån til delvis betaling af ydelser på de optagne prioritetslån, jfr. nu lovbekendtgørelse nr. 238 af 27. maj 1971 som ændret ved lov nr. 311 af 19. juni 1974 § 1. Denne ændring af loven udgjorde et led i bestræbelserne for at opnå besparelser på statsbudgettet.

Efter den nugældende garanti- og låneordning er der fra lovens ikrafttræden og til udgangen af oktober måned 1974 meddelt tilsagn om støtte til opførelse af 550 arbejderboliger. Af disse tilsagn er imidlertid 290 bortfaldet, således at højst 260 af de indtil nævnte tidspunkt meddelte tilsagn kan forventes udnyttet.

På denne baggrund har man anset det for påkrævet at tage spørgsmålet om arbejderboliglovgivningens hensigtsmæssighed op til overvejelse.

For en ophævelse af adgangen til at yde støtte efter loven til opførelse af nye boliger taler, at loven er tung og kompliceret at administrere og ikke er blevet udnyttet i et omfang, der står i et rimeligt forhold til den med ordningen forbundne administration.

Nærværende lovforslag tager derfor sigte på at bringe støtten til opførelse af nye arbejderboliger til ophør.

I forbindelse hermed har man taget spørgsmålet om en udvidet adgang til frigørelse af de bestående arbejderboliger for de i loven omhandlede rådighedsindskrænkninger op til overvejelse.

De nugældende almindelige regler for frigørelse af arbejderboliger, oprettet efter de før 1. april 1971 gældende love, indeholdes i lovens §§ 19 og 23, jfr.

§§ 31 og 33. Efter disse regler kan arbejderboliger frigøres for notering og servitutbestemmelser, når der er forløbet 20 år efter statslånenes indfrielse eller 35 år fra tinglysning af byggelåns pantebrev, og statslånet er indfriet.

I ganske særlige tilfælde kan landbrugsministeren endvidere i henhold til lovens § 19 a, jfr. § 31, efter indstilling fra jordlovsudvalget tillade frigørelse af arbejderboliger. Tilladelsen skal betinges af indfrielse af statslånene og kan endvidere betinges af indbetaling af et beløb svarende til statens omkostninger ved ejendommens oprettelse og statens rentetab samt et beløb i det væsentlige svarende til den økonomiske fordel ved frigørelsen. Beløbet ansættes skønsmæssigt på grundlag af den af jordbrugskommissionen foretagne vurdering og har i de senere år gennemgående ligget på 10-20.000 kr., i enkelte områder som f. eks. Nordsjælland dog op til 40.000 kr.

Som anført foran er der i årenes løb sket frigørelse af ca. 1.000 boliger.

Udviklingen er imidlertid løbet fra en del af de resterende arbejderboliger, hvoraf mange nu er beliggende i bymæssig bebyggelse og kun vanskeligt kan afhændes til kvalificerede købere, også på grund af den betydelige forhøjelse af vurderingerne af boligerne, senest ved 15. alm. vurdering.

Hertil kommer, at mange af boligerne ikke opfylder nutidens krav til enfamiliehusets størrelse og indretning, hvilket giver anledning til en række sager om udvidelse og ombygning, som skal godkendes af jordlovsudvalget.

Disse forhold i forbindelse med hensynet til statens udgifter ved opretholdelsen af disse boliger i form af rentetab som følge af de lavt forrentede lån og administrationsomkostninger i forskellige led — jordbrugskommissioner, jordlovsudvalg, hypotekbank m. v. — taler for en mere generel adgang til frigørelse af boligerne end den ovenfor beskrevne.

Lovforslaget tilsigter herefter tillige at lette adgangen til at få de resterende boliger frigjort i forbindelse med, at der sker en afvikling af statsstøtten til de pågældende boliger. Ejerne vil herved få fri rådighed over deres ejendomme, medens staten får visse økonomiske fordele.

De nugældende almindelige regler for frigørelse af arbejderboliger, oprettet efter den efter 1. april 1971 gældende lov, indeholdes i lovens § 45, jfr. § 56. Også for disse boliger kan landbrugsministeren i ganske særlige tilfælde efter indstilling fra jordlovsudvalget tillade frigørelse. Vilkkårene er indeholdt i den gæl-

dende lovs § 46, jfr. § 56. Lovforslaget indeholder også for disse boligers vedkommende en udvidet adgang til at få boligerne frigjort.

For at lette afviklingen af boliger, oprettet efter de før 1. april 1971 gældende regler (d. v. s. med statslån) stilles der samtidig for disse ejendomme forslag om, at der, hvor ejerens indkomst- og formueforhold begrunder det, kan ydes lån til hel eller delvis berigtigelse af de beløb, der skal udredes i forbindelse med ejendommens frigørelse.

Statens jordlovsudvalg har over for landbrugsministeriet tilkendegivet, at udvalget kan tiltræde de pågældende forslag.

Det bemærkes dog herved, at det landarbejds-sagkyndige medlem af statens jordlovsudvalg har tilkendegivet, at han kun kan tiltræde den af jordlovsudvalget afgivne indstilling om afvikling af støtten til de bestående arbejderboliger og om frigørelse af boligerne efter de i lovforslaget anførte retningslinier under forudsætning af, at der af de beløb, der indbetales i frigørelsesafgift, stilles et nærmere fastsat beløb til rådighed til ydelse af rente- og afdragsfri lån på 25.000 kr. til opførelse af nye boliger for mindrebemidlede — fortrinsvis lønarbejdere ved landbrug, skovbrug eller gartneri eller landbrugets servicefunktioner — eller til mindrebemidlede familier med børn. Landbrugsministeriet har ikke ment at kunne gå ind for en sådan ordning.

Forslagets statsfinansielle og administrative virkninger.

I henhold til lovens § 34, stk. 2, kan der i hvert finansår gives tilsagn om garanti for de sekundære prioritetslån til opførelse af boliger for arbejderens regning inden for et beløb af 6 mill. kr., og i henhold til lovens § 52, stk. 2, kan der i hvert finansår gives garanti for sådanne lån til opførelse af boliger for landmandens regning inden for et beløb af 0,5 mill. kr. Loven indeholder ingen selvstændig ramme for ydelsen af boligdriftslån, men på forslag til finanslov for finansåret 1975-76 er optaget en tekstanmærkning, hvorefter tilsagn om boligdriftslån i finansåret kan afgives inden for en ramme på 2 mill. kr.

Ophæves adgangen til ydelse af garanti og boligdriftslån, vil der ikke blive anvendelse for de nævnte rammebeløb.

For så vidt angår den foreslåede videregående adgang til frigørelse af arbejderboliger bemærkes, at det er vanskeligt at skønne over, hvor mange ejere, der vil ønske deres boliger frigjort, men antages det, at der i et finansår sker frigørelse af ca. 500 boliger, oprettet med statslån efter de før 1. april 1971 gældende regler, kan dette påregnes at ville medføre

indbetaling til statskassen af ca. 10 mill. kr. i frigørelsesafgift og ca. 4-5 mill. kr. som rentefterbetaling. Hertil kommer indbetaling af restgæld på udestående statslån, hvilke lån pr. 31. marts 1974 udgjorde et samlet beløb på ca. 386 mill. kr., heri indbefattet boligdriftslån til et beløb af ca. 450.000 kr. Endvidere vil administrationsudgifterne og statens rentetab blive formindsket i takt med boligerens afvikling.

Forslaget vil ikke medføre øgede udgifter for kommunerne.

Om folketingets behandling af arbejderboligloven henvises bl. a. til: Folketingstidende 1966-67: 310, 1116, 2975; A. 1389; B. 255, 325; C. 433, og Folketingstidende 1970-71: 1671, 3260, 5989, 6167; A. 1585; B. 1573; C. 769.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1-2.

Lovens § 1, stk. 1 og 2. De foreslåede ændringer er af rent teknisk karakter.

Til nr. 3.

Lovens kapitel II. Ændringen er en konsekvens af, at der efter lovforslaget ikke længere skal ydes garanti for lån og boligdriftslån efter reglerne i lovens kapitel IV.

Til nr. 4.

Lovens § 11, stk. 2, 2. pkt. og stk. 3, 2. pkt. Ændringerne er af rent teknisk karakter.

Til nr. 5.

Lovens § 11 a. Ændringen er af teknisk karakter, og er en konsekvens af, at § 2 er ophævet. Det har været overvejet at slække på de krav, der stilles for opnåelse af lån til afløsning af jordrenten, for derved at søge jordrenteafløsningen fremmet. Man har dog ment, at en eventuel ændring bør ske i forbindelse med en almindelig revision af bestemmelserne om jordrenteafløsning i bekendtgørelse nr. 547 af 15. oktober 1973 om statshusmandsbrug m. m. og jordrente.

Til nr. 6.

Lovens § 19 a, stk. 1 og 2. Det foreslåede § 19 a, stk. 1, tager sigte på at tilvejebringe en almindelig adgang for ejere af arbejderboliger, der er opført med statslån for arbejderens regning, til at kræve, at ejendommens notering som arbejderbolig i matrikel og tingbog slettes, og at ejendommen frigøres for de særlige rådighedsindskrænkninger, der

påhviler den i henhold til bestemmelserne i lovens kapitel III.

Efter de gældende regler er det en forudsætning for at opnå tilladelse til en sådan frigørelse, at ejendommen ikke længere kan anses for egnet til oprettholdelse som arbejderbolig, eller at der i øvrigt foreligger særlige omstændigheder, der taler for, at ejendommen frigøres. Ifølge loven skal tilladelse til frigørelse i øvrigt betinges af, at de i ejendommen indestående statslån indfries, og med hjemmel i loven kræves herudover ifølge praksis, at der sker indbetaling af et beløb svarende til statens omkostninger ved ejendommens oprettelse og statens rentetab, samt at der indbetales et beløb, der i det væsentlige svarer til den økonomiske fordel ved ejendommens frigørelse. Denne sidste frigørelsesafgift fastsættes efter praksis skønsmæssigt på grundlag af en af jordbrugskommissionen foretaget ansættelse af ejendommens handelsværdi henholdsvis med og uden arbejderboligservitutter og har i de senere år gennemgående ligget på 10-20.000 kr., i enkelte områder som f. eks. Nordsjælland dog op til 40.000 kr.

Administrative hensyn taler for, at frigørelsen af de bestående boliger søges fremmet, således at administrationen af den tilbageværende boligmasse kan bringes til ophør inden for et overskueligt tidsrum. Efter hidtidig erfaring vil ejerne også være bedst tjent med at få boligen frigjort, i hvert fald når der kan blive tale om ejerskifte eller inddragelse af ejendommen i byzone eller sommerhusområde. Det vil derfor kunne være af væsentlig betydning, at der tilvejebringes et forenklet og standardiseret beregningsgrundlag for frigørelsesafgiften, således at de ejere, der er interesseret i at få boligen frigjort, på forhånd vil kunne gøre sig de økonomiske vilkår for boligens frigørelse nogenlunde klart. Med henblik herpå foreslås det, at landbrugsministeren fastsætter nærmere regler for frigørelsesafgiftens beregning.

Som vejledende satser for frigørelsesafgiften overvejes det indtil videre at fastsætte 40.000 kr. i de særligt efterspurgte, rekreative områder, f. eks. Nordsjælland, 25.000 kr. ved boliger i bymæssigt område, 15.000 kr. for boliger i landdistrikt, og 5.000 kr., hvor der kun er 5 år og herunder til, at boligerne kan frigøres efter bestemmelserne i lovens § 19, stk. 3, og § 23.

Det forudsættes, at satserne med visse mellemrum skal kunne ajourføres efter de stigende vurderinger, men der forudsættes ikke længere foretaget vurderinger i de enkelte sager ved jordbrugskommissionerne. Den særlige godtgørelse for statens omkost-

ninger ved boligens oprettelse vil fremtidig indgå i frigørelsesafgiften.

Til nr. 7.

Lovens § 19 a, stk. 3 og 4. For at lette gennemførelsen af frigørelsen foreslås der i § 19 a, stk. 3, tilvejebragt hjemmel for, at der i tilfælde, hvor ejerens indkomst- og formueforhold kan begrunde det, kan ydes lån af statskassen til hel eller delvis berigtigelse af de beløb, der skal udredes i forbindelse med ejendommens frigørelse, og som i almindelighed forudsættes indbetalt kontant. Lånet ydes mod udstedelse af et pantebrev, der sikres på de i bestemmelsen nærmere angivne vilkår. Landbrugsministeren fastsætter nærmere regler om afløsningslånets forrentning, afdrag og løbetid. Afløsningslånet forudsættes i almindelighed ydet som et 10-årigt lån, der forrentes med 10 pct. p.a. eller evt. med en rentesats for hele lånets løbetid svarende til Danmarks Nationalbanks diskonto med et tillæg på 1 á 2 points og afdrages med et fast, halvårligt afdrag på 500-1.000 kr. afhængigt af afløsningslånets størrelse. Lånet forfalder efter 10 år og ved ejerskifte.

Til nr. 6 og 7.

De nye regler vil også gælde for arbejderboliger, der er opført for landmandens regning, jfr. den gældende lovs § 31, hvorefter § 19 a, også gælder for disse boliger.

Til nr. 8.

Den nugældende lovs § 20, 2. pkt. Ved den foreslåede ændring ophæves bestemmelsen om, at der skal afholdes syn over de af loven omfattede ejendomme mindst hvert tredje år. Der er tale om en administrativ forenkling.

Til nr. 9.

Lovens § 22, stk. 1. De foreslåede ændringer er til dels en konsekvens af, at kapitel II er ophævet. Vilkårene i 2. pkt., nr. 1-5, svarer stort set til vilkårene i den gældende lovs § 2, stk. 1, nr. 1-4, jfr. § 22, stk. 1. Ved affattelsen af nr. 1 er der dog taget hensyn til bekendtgørelse nr. 404 af 3. juli 1974 om fravigelse af indfødsretskrav i loven om arbejderboliger på landet, og i nr. 3 er ordene i lovens § 2, stk. 1, nr. 2, „som regel“ udgået, uden at der dog tilsigtes en stramning af praksis, jfr. dispensationsadgangen i 3. pkt., hvor lovens „særlige omstændigheder“ er ændret til „omstændighederne“. Endvidere er i 4. pkt., der svarer til den gældende lovs § 22, stk. 6, adgangen til at dispensere fra indfødsretskravet, udgået.

Til nr. 10.

Lovens § 22, stk. 2. Den foreslåede ændring er foranlediget af de ændringer, der ved lov nr. 318 af 19. juni 1974 § 1 er gennemført i tinglysningsloven ved indsættelse af § 15 a, og er nærmest af teknisk-administrativ karakter.

Til nr. 11.

Lovens § 22, stk. 5. Ændringen er af rent teknisk karakter.

Til nr. 12.

Lovens § 22, stk. 6. Se bemærkninger til nr. 9, sidste pkt.

Til nr. 13.

Lovens § 22 a, stk. 1, 2. pkt. Ved den foreslåede ændring tilvejebringes der overensstemmelse imellem de regler, der gælder for lån i arbejderboliger, der er opført for arbejderens regning, og de regler, der gælder for lån i arbejderboliger, der er opført for landmandens regning, jfr. § 31, stk. 3, 2. pkt.

Til nr. 14.

Lovens § 22 a, stk. 2, 2. pkt. Ændringen er af rent teknisk karakter og er en konsekvens af ændring nr. 10 i § 22, stk. 2.

Til nr. 15 og 16.

Den nugældende lovs kapitel IV, afsnit A-C. De foreslåede ændringer ophæver adgangen til at give tilsagn om statsgaranti for lån og yde boligdriftslån til opførelse af arbejderboliger for arbejderens regning, jfr. herom de almindelige bemærkninger til lovforslaget. Ved den foreslåede nye bestemmelse i § 41, 1. pkt., tilvejebringes der fornøden hjemmel for fortsat at yde de driftslån, hvorom der er givet tilsagn med hjemmel i lov nr. 211 af 19. maj 1971, samt til at opkræve afdrag på de ydede driftslån og i øvrigt administrere disse lån i overensstemmelse med de bestemmelser, som blev fastsat ved tilsagnet i de enkelte lånesager. Bestemmelsen i § 41, 2. pkt., er overført fra den gældende lovs § 38, stk. 5, 2. pkt.

Til nr. 17.

Lovens § 43. Ændringen er af rent teknisk karakter og er en konsekvens af, at kapitel II er ophævet.

Til nr. 18.

Lovens § 46. De foreslåede bestemmelser tager sigte på at tilvejebringe en almindelig adgang for ejere af arbejderboliger, der er opført for arbejderens regning i henhold til den efter 1. april 1971 gældende lovgivning, til at kræve noteringen i matrikel og tingbog slettet og ejendommen frigjort for de særlige rådighedsindskrænkninger. Bestemmelserne svarer i det væsentlige til bestemmelserne i den nuværende lovs § 46. Vilkåret, at ejendommen ikke længere kan anses for egnet til opretholdelse som arbejderbolig, eller at der skal foreligge særlige omstændigheder, der taler for, at ejendommen frigøres, er dog udgået. Det samme gælder bestemmelsen i den nuværende lovs § 46, stk. 2, hvorefter tilladelsen til frigørelse kan betinges af, at der til statskassen indbetales et beløb, der i det væsentlige svarer til den økonomiske fordel ved ejendommens frigørelse. Dette sidste vilkår må under hensyn til den korte tid, hvori boligdriftslåneordningen har virket, anses for upåkrævet.

De nye regler vil også gælde for arbejderboliger, der er opført for landmandens regning, jfr. den gældende lovs § 56, hvorefter § 46 også gælder for disse boliger.

Til nr. 19.

Lovens § 49, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2. Ændringerne er af rent teknisk karakter og er en konsekvens af, at kapitel II er ophævet.

Til nr. 20-21.

Den nugældende lovs kapitel V, afsnit A-C. De foreslåede ændringer ophæver adgangen til at give tilsagn om statsgaranti eller yde boligdriftslån til opførelse af arbejderboliger for landmandens regning. Om den foreslåede nye bestemmelse i § 55 henvises til bemærkningerne til nr. 15 ad § 41.

Til nr. 22.

Lovens § 62. Ændringen er af rent teknisk karakter og er en konsekvens af, at kapitel II er ophævet.

Til § 2.

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Fristen i stk. 2, 1. august 1974, er fastsat under hensyn til bestemmelsen i den gældende lovs § 2, stk. 4.